

**“Hier voelen ze zich op z’n
minst veilig en gelukkig”**

K

I

M

**In vrijzinnig
jeugdcentrum
De Kim helpen
jongeren
maatschappelijk
kwetsbare
jongeren**

Grégory Vanhaeren

Vroeger leek 35 hem een mooie leeftijd om zijn koffers te pakken. Nu die eindstreep nadert, denkt Grégory Vanhaeren (34) toch nog even aan voortdoen. “Als ze me een oude pee vinden, krijg ik het wel te horen!” Al elf jaar werkt hij samen met Davy Van Hee (31) in het VJOC De Kim. Met een gigantisch filmscherm, een playstation, biljarttafel, hangzetels én blitse bar is dit Vrijzinnig JongerenOntmoetingsCentrum in het centrum van Oostende een soort walhalla voor de tiener anno 2013. Maar De Kim is niet enkel een vrijzinnig jeugdhuis, het biedt in de eerste plaats een luisterend oor aan maatschappelijk kwetsbare jongeren. Daarmee is het enig in zijn soort. “Er is nochtans een hele grote nood aan dit soort initiatieven. Vele jongeren lopen verloren en missen een babbel.”

Julie Van Garsse

Op de site van VJOC De Kim staat te lezen: “Uzze plekke voete chilln”. West-Vlaams voor...

“Onze plek om te chillen.” ’s Middags, na de schooluren, op zaterdag en in de schoolvakanties kunnen jongeren overdag bij ons langskomen om te ontspannen. Bij ons, dat is bij mij en Davy. Wij zijn de twee beroepskrachten van De Kim. Nu komt er bijna dagelijks een vaste klik van twintig jongeren, en dan zijn er nog een veertigtal die regelmatig komen. Officieel openen we de deur voor jongeren van 10 tot 25 jaar, maar in de praktijk zijn ze tussen 12 en 18. Ze komen bij ons via mond-tot-mondreclame, of omdat ze vriendjes worden op Facebook.

Waarom richt De Kim zich op maatschappelijk kwetsbare jongeren?

Omdat ze zich niet begrepen voelen in de samenleving en hun weg niet vinden. Een maatschappelijk kwetsbare jongere komt in aanraking met de negatieve kanten van de georganiseerde maatschappij. Hij of zij ligt in de clinch met de school, met overheidsinstanties of komt in aanraking met het gerecht... en geniet niet van de voordelen die de maatschappij biedt. De Kim bestaat al 50 jaar, maar werkt echter nog maar twee jaar specifiek met deze jongeren. Daarvoor richtten we ons op iedereen, maar dat was nogal

naïef. Je kan je werking niet afstemmen op de zoon van de notaris én de maatschappelijk kwetsbare jongere.

Wat doen de jongeren dan bij jullie?

We ‘lokken’ hen met games, knusse zetels en films. Maar eigenlijk willen we met hen praten, zodat ze hun hart eens kunnen luchten. Dus als er nieuwe jongeren binnenkomen, stellen we ons voor en vragen we of zij dat ook willen doen. En dan proberen we wat meer te weten te komen over hun problemen thuis of op school. Elke keer dat ze langskomen, proberen we daar verder op in te gaan. Al staat niet iedereen daar altijd voor open. Na een slechte dag willen sommigen gewoon een uurtje voor tv hangen. Dat is ook oké.

Wat probeer je te bereiken door met hen te babbelen?

We proberen hen sterker te maken, hun kansen te vergroten om mee te draaien met de maatschappij. Dat wil niet altijd zeggen dat je advies moet geven. Soms is het belangrijk dat je gewoon luistert. Ook proberen we hun leefwereld te verbreden. Zo vertellen we dat we vrijzinnig humanistisch zijn. Moslimjongeren - zowat 1 op 3 heeft bij ons een islamitische achtergrond - zijn dan totaal verbouwereerd. Voor sommigen is niet geloven nog erger dan in een andere god geloven, ze denken dat wij geen waarden hebben.

foto © Jean-François Glorieux

We 'lokken' de jongeren met games, knusse zetels en films. Maar eigenlijk willen we met hen praten, zodat ze hun hart eens kunnen luchten.

Wij spelen geen missionaris maar leggen alles rustig uit, in de hoop dat ze begrip krijgen voor onze levensvisie. Ik heb nog nooit een conflict gehad.

Werk je ook aan hun weerbaarheid doorheen de activiteiten?

Absoluut. Er is echter geen vast programma, meestal kiezen de jongeren zelf wat ze doen. Maar tijdens het poken leren we hen wel hoe ze met geld moeten omgaan. Ook proberen we soms activiteiten voor te stellen die niet echt aansluiten bij hun dagelijkse leven, zoals koken. Natuurlijk is het dan niet de bedoeling dat ze een vijfgangenmenu leren maken, wel dat ze samenwerken en zien dat ze dat ook kunnen. De leukste activiteiten zijn vaak die waarbij de jongeren onbewust heel wat bijleren. Zo wilden we hen eens duidelijk maken hoe moeilijk een fysieke beperking is, en hen een - vrij moeilijk - parcours in een rolstoel laten afleggen. Op voorhand maakten die stoere jongens zich sterk dat ze in één minuut aan de finish zouden staan. Bleek het toch veel langer te duren. (*lacht*) Op het einde van de rit waren ze blij dat het toch gelukt was, én beseften ze dat handicaps niet om mee te lachen zijn.

Help je hen echt vooruit in het leven?

Dat educatieve aspect werpt wel zijn vruchten af. Zo praten de jongeren vaak over iets dat ze hier hebben gedaan, maar ze zullen nooit zeggen dat ze het hier hebben geleerd. (*lacht*) En als ze 30 zijn, hebben de meesten hun plaats wel gevonden. Dan komen ze soms nog eens langs, en kunnen ze zich nog heel veel herinneren. Dan beseft je dat je goed bezig bent, want die gasten gaan niet zeggen: "Bedankt voor gisteren, dat heeft me goed geholpen!" Wel krijg je van tijd tot tijd een "Merci, he *matje!*" Dat is ook leuk, na-

“Soms is het belangrijk dat je gewoon luistert.”

tuurlijk. Als ik ze hier zie zeveren onder elkaar, denk ik: ze puberen, ze hebben problemen en meer dan 1 op 2 heeft ook nog eens een andere achtergrond, maar hier voelen ze zich op z'n minst veilig en gelukkig.

Hoe zou jij je job bij VJOC De Kim omschrijven?

Constant bezig zijn met jongeren die het niet gemakkelijk hebben. Dat is een hele uitdaging, maar ik heb gestudeerd voor maatschappelijk assistent. De Kim was mijn stageplaats en werd meteen mijn eerste job. Soms is het nog een beetje zoeken naar onze positie in de jeugdsector. Soms werken we samen met scholen maar het is belangrijk dat de jongeren niet de link leggen tussen ons en deze instanties. Velen hebben immers een probleem met de school. Zichtbaar samenwerken met politie en gerecht vermijden we eveneens. De jongeren moeten ons als vertrouwenspersoon blijven zien.

Speelt De Kim een voortrekkersrol?

Het VJOC is uniek als vrijzinnig humanistische jongerenorganisatie, maar vooral omdat we werken met maatschappelijk kwetsbare jongeren. Er is nochtans een grote nood aan dit soort initiatieven: deze jongeren missen een klankbord en ze zijn bovendien steeds talrijker. In de grote steden is er een steeds groter verschil tussen jongeren die alle kansen krijgen en zij die zich aan de kant geschoven voelen. Dat is ook een beetje de schuld van de tijdsgeschiedenis. Rondhangen bijvoorbeeld wordt anno 2013 echt niet meer aanvaard. Toen ik 14 was, voetbalden wij ook wat op het pleintje en ja, af en toe sneuvelde er een ruit. Toen vond iedereen dat normaal, nu ben je dan een probleemgeval.

Vind je dat het georganiseerde vrijzinnig humanisme zich meer op deze jongeren moet richten?

Ik hoor steeds twee grote punten van kritiek op de georganiseerde vrijzinnigheid; dat ze jongeren niet aantrekt en dat ze een te academisch karakter heeft. Wel, een VJOC dat zich richt op maatschappelijk kwetsbare jongeren veegt deze twee vooroordelen van tafel. Ik denk niet dat ik droom als ik zeg dat De Kim als pilootproject zou kunnen dienen. Men kan onze werking uitbreiden en soortgelijke projecten opstarten in Oostende, of zelfs over heel Vlaanderen en Brussel.

VJOC De Kim

Langestraat 44a • 8400 Oostende • T 059 70 56 39
vjoc.dekim@gmail.com • www.vjocdekim.be